

[Damgaard Nielsen]

Kystinspektoratets indvindingsmængde, eller er det Kystinspektoratet, der fastsætter indvindingsmængden? Hvis vi får et par storme, som vi havde det i 1980-81 ved Vestkysten, hvor Kystinspektoratet havde behov for enorme mængder fyld og skulle have pumpet det op, så kunne vi forestille os, at det ikke gik an med maksimumsmængder. Så er det bare et spørgsmål om at få losset dét ud, der på nogen måde kan holde igen på havets indtrængen.

Der er en lille ting mere, som er væsentlig, i hvert fald for Fremskridtspartiet. Efterhånden henhører halvdelen af de sager, der kommer op i Folketinget, under Miljøministeriet, og det er et spørgsmål, om ikke samtlige partier burde have en plads i miljøudvalget. Det ved jeg godt ikke hører ind under det her, men det er altså et lille hjertesuk.

Kinch-Jensen (VS):

Vi kan også i VS medvirke til en positiv behandling af det lovforslag, der ligger her, om ændring af lov om råstoffer.

I rapporten fra 1985 fra Fredningsstyrelsen med den lidt sanselige titel »Ral- og Sandsugerne« har man påpeget, at der var behov for en vis modernisering af loven. Det har man taget hensyn til på den måde, at man har indføjet nogle bestemmelser, der sikrer, at størsteparten af de egentlige kvalitetsmaterialer på søterritoriet bliver anvendt dér, hvor de bedst kan finde anvendelse, og ikke bliver brugt som fyldmateriale. Desuden kan man foretage en speciel regulering af indvindingen i særlig sårbare områder af miljøhensyn. De intentioner støtter vi.

Vi vil godt benytte lejligheden til inden andenbehandlingen at kigge lidt grundigere på forslaget og også kigge på nogle af de spørgsmål, som bl.a. blev rejst af hr. Leif Hermann.

Arentoft (KF):

Nu har vi diskuteret dette forslag generelt, men jeg synes godt, jeg vil benytte lejligheden til også at tage et lokalt spørgsmål op.

Det drejer sig om øen Anholt, hvor man har ralgravning indtil 300 m fra kysten. Folketingets lille uofficielle ø-kontaktudvalg havde den fornøjelse i sommer, ledsaget af miljøministeren, at være deroppe og se på forholdene.

Det er så alvorligt, at Sønderbjerg efterhånden bliver ædt af vandet og nordøstrevet, det, der hedder Totten, er ved at forsvinde. Det er et sælreservat. Man mener på Anholt, at det skyldes, at ralgravningen sker alt for tæt på kysten. Det er jo logisk, når man ved, at bølger er cirkelbevægelser. På dybt vand kommer der store bølger, og på ganske lavt vand bliver det kun til små bølger. Derfor gav miljøministeren tilsagn om at undersøge, hvorvidt man kunne flytte grænsen længere ud.

Jeg vil godt spørge miljøministeren her ved denne lejlighed, om der er noget nyt om at lægge grænsen længere ud end de 300 m, som i øjeblikket er gældende.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Først vil jeg takke ordførerne for en meget positiv modtagelse af dette forslag. Når jeg har ønsket forslaget frem på nuværende tidspunkt, skyldes det, at man ved kortlægning af havbunden har fundet ud af, at af de råstoffer, der findes dér, er langt størsteparten fyldmateriale. Derfor mener jeg, det er meget vigtigt at sørge for, at de materialer af meget høj kvalitet, som også er der, bliver anvendt til de rette formål, f.eks. til beton og i metalindustrien, ikke til opfyldningsarbejder.

Ved lovforslaget er der åbnet mulighed for en mere hensigtsmæssig administration af tilladelserne til indvinding på havbunden, og samtidig er der taget særligt hensyn til miljø- og fiskerimæssige interesser.

Der har været rejst spørgsmålet om de problemer, der kan opstå med hensyn til ikke mindst Anholt, hvor der kan ske nedbrydning.

Må jeg sige til hr. Erik Holst, at jeg er meget taknemlig for den dybere forståelse af ideen med dette lovforslag, som kommer klart frem. Det er sikkert, at når vi har nogle virkelig gode materialer, så må man se i øjnene, at de kan blive brugt. Hvad så?

Kunne vi finde andre materialer til mindre vigtige opgaver? Jeg går ud fra, at hr. Erik Holst tænkte på genbrug. Vi laver i øjeblikket forsøg eksempelvis med at anvende ral i beton, også når vi tænker på jernbaneforbindelser. Foreløbig ser det ud, som om der virkelig er muligheder, og der er ingen tvivl om, at det er noget af det, vi må satse meget stærkt på.